

«За гай ступило сонце, і пішло...» (1959)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

За гай ступило сонце, і пішло,
І далину покликало з собою...
В туман пірнає росяне село
І повивається прозорою габою.

В садах вечері: борщ або куліш...
На крилах яблунь стомлені зірниці,
І хтось питає тихо: земле, спиш?
Уже спочила? Дай води з криниці!

І хтось питає, довго не вгава...
Земля ж спочила тихо просто неба,
Сплять горобці, і гори, і трава...
О люде, люде! Нащо тобі треба

В цю мирну мить турботити її,
Свою натомлену, хорошу свою землю?
Нехай би снами мовкнули гаї
І плив туман пшеницею за греблю.

А в тиші хтось питав: про що шумиш
Рясним садком, схилившись в чорнобривці?..
Та хтось питає тихо: земле, спиш?
Уже спочила? Дай води з криниці!

1959

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/za_hai_stupylo_sontse_i_pishlo